

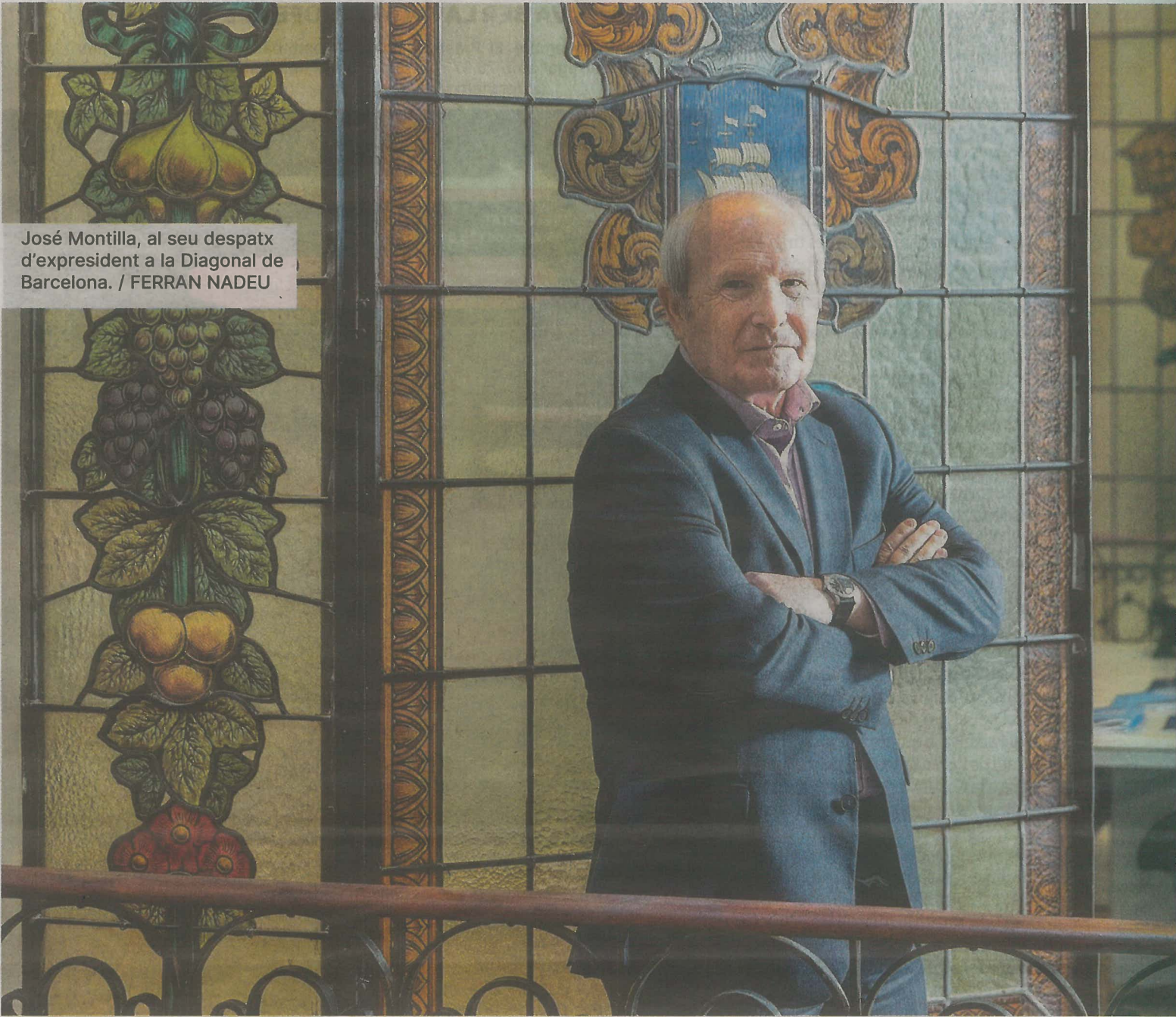
José Montilla (Iznájar, 1955) adverteix en diverses ocasions durant l’entrevista que no és «el portaveu del PSC», però el seu pes en el partit continua sent ostensible. Amb menys recels ara per deixar titulars que els que tenia mentre va ser president de la Generalitat (entre el 2006 i el 2010), rep aquest diari al seu despatx de la Diagonal de Barcelona, des d’on reivindica el vigor socialista a Catalunya davant una ERC que busca disputar l’hegemonia a l’àrea metropolitana.

–**¿Què li sembla que ERC hagi inclòs en el Govern consellers d’altres famílies polítiques, entre ells Joaquim Nadal, que va ser conseller amb vostè i amb Maragall?**
–En aquest cas, és una decisió personal i a mi em toca respectar-la. No entro a valorar-la, [Nadal] és lliure de prendre les seves decisions. El que sí que crec és que amb aquest intent d’incorporar persones que tenen altres sensibilitats, ERC mira d’aparentar que està menys sola. La política catalana fa molt de temps que està instal·lada en el *fer veure*, i per tant han de fer veure que estan menys sols del que realment ho estan. Però la veritat és que tenen 33 diputats de 135. És un govern en minoria. És un govern que, quan la legislatura no ha arribat al l’equador, és difícil que es pugui mantenir governant en solitari. Aquest Govern està fet més en clau de curt recorregut per a les pròximes eleccions, les municipals: en aquests moments, a ERC li preocupen més les municipals que tenir o no tenir pressupost. Tal com s’especula, podem tenir eleccions catalanes després de les municipals, perquè no sembla que puguin governar més de la meitat de la legislatura amb 33 diputats. A més, havent estat, no ho oblidem, el segon partit més votat, no el primer. Francament, no crec que aquest Govern tingui molt recorregut.

–**¿Vostè sabia que Nadal s’incorporaria al Govern?**
–Ni ho sabia ni tenia per què saber-ho. Jo no tinc responsabilitats al PSC, i a més ell fa bastants anys que va deixar de ser afiliat, així que no hi ha raons perquè jo hagués de saber-ho.

–**¿Quina anàlisi fa de la ruptura del Govern d’ERC i Junts?**
–La decisió de marxar del Govern la va prendre Junts, i no va ser una decisió presa per unanimitat: hi havia una part important del partit que estava a favor de mantenir-se en el govern, especialment la majoria dels consellers i una part molt important de la direcció. A Esquerra segurament li ha anat bé per als objectius més a curt termini que té, que són les eleccions municipals. Després d’aquell curt termini haurà de convocar eleccions o haurà de buscar-se un soci amb qui fer majoria. I jo no acabo de veure els socis, sobretot perquè no en vol cap, o vol aquells que ja li han donat carbassa, com la CUP. El que està clar és que ara és un govern amb escàs marge de maniobra.

–**¿Quin paper pot tenir el PSC per facilitar la governabilitat?**
–Sigui dit d’entrada que jo no soc portaveu del PSC, però com a expresident dono la meua opinió. Crec que el PSC sempre ha estat disposat a posar al davant els interessos de Catalunya, però els interessos de Catalunya no són els interessos d’ERC. Fer d’avalador d’un altre partit que a més diu que no

José Montilla, al seu despatx d'expresident a la Diagonal de Barcelona. / FERRAN NADEU

Entrevista

José Montilla
Expresident de la Generalitat

«Podem tenir eleccions catalanes després de les municipals»

 Daniel G. Sastre

vol saber res del PSC... Tot i que dins d’ERC també hi ha més d’una sensibilitat respecte al PSC. En qualsevol cas, el PSC sempre ha estat disposat a parlar dels temes importants que afecten Catalunya, com amb la renovació dels òrgans estatutaris o el pacte per la llengua. És a dir: disposat a arribar a acords sí, però no a fer de portador d’Esquerra Republicana.

–**¿I quina importància té en aquesta equació el fet que Pedro Sánchez necessiti els vots d’ERC en el Congrés per governar tranquil?**
–El PSC sempre ha sigut sensible al fet que convé que hi hagi un Govern a Espanya que pugui tirar endavant la seva agenda, sobretot quan és un govern que té militants del PSC. Però no són vasos directament comunicants en sentit estricte, almenys en la meua experiència. La política catalana té la seva autonomia, el PSC respecte a la política catalana té el seu projecte autònom, i sempre ha pensat en el que és més important per a Catalunya. I això normalment ha coincidit amb els interessos del conjunt del socialisme espanyol, sí, però no sempre.

–**Es diu del seu Govern, precisament, que es va crear contra la voluntat del PSOE.**
–Això es diu, sí (riu). Per tant, les decisions que hagi de prendre el PSC les prendrà el PSC.

vern de les formacions catalanistes i d'esquerres. No, no crec que s'hagi de descartar res, fins i tot espero que es pugui donar en el futur, però no ho veig a prop. Però abans haurien de canviar moltes coses. Només cal pensar que el Govern de Maragall i el meu els precedia una tasca de treball parlamentari conjunt durant l'última legislatura de Jordi Pujol. Avui no estem en la mateixa situació. O sigui, que un tripartit demà no el veig. D'entrada hi ha formacions polítiques que ho descarten, com ERC. L'Esquerra de l'última etapa de Pujol no ho descartava, i ho va fer quan hi va haver majoria per fer-ho.

-Ara ERC té més pes polític. Llavors, ¿vostè opina que els blocs que s'han aixecat en els últims anys continuen vigents?

-Condicionen. Per això dic que cal fer molta feina prèvia per fer possible una hipòtesi com la que vostè planteja.

-En tot cas, i si aquest govern d'esquerres no és possible a curt termini, Catalunya sembla abocada a una repetició de governs independentistes.

-L'esdevenir dels temps pot provocar que es vagin aprovant les assignatures pendents que d'alguna manera facin que la política catalana torni a ser més normal. Que els acords no siguin només possibles entre les formacions que van donar suport a la declaració unilateral d'independència, sinó que hi hagi aproximacions molt més pragmàtiques. No crec que estiguem condemnats a un govern independentista, diguem.

-¿Creu que Illa pot guanyar les eleccions amb un marge més gran que el 2021, que li permeti governar?

-Bé, això diuen les enquestes, per exemple les del mateix CEO.

-Però els independentistes mantenen la majoria absoluta

-Això ja ho veuríem. En qualsevol cas, si Aragonès hagués d'anar a una investidura demà no sé si tindria els vots de Junts i de la CUP. De moment, li han retirat el suport parlamentari. No hi ha un bloc independentista al Parlament; hi ha una majoria de diputats independentistes, que és una altra cosa.

-ERC té l'objectiu declarat de substituir el PSC a l'àrea metropolitana de Barcelona. Vostè, que va ser alcalde de Cornellà abans que president, ¿creu que pot aconseguir aquest objectiu?

-El futur no està escrit. Suposo que sí, que volen substituir el PSC a les zones més urbanes i Junts a les anomenades de l'interior. És normal que tinguin aquesta ambició, i crec que el PSC també té l'ambició no només de mantenir la majoria a les zones urbanes, sinó també de recuperar part de la presència que va tenir a les zones més de l'interior.

-¿I té algun vaticini respecte a les pròximes eleccions?

-Crec que el PSC té unes bones perspectives a l'àrea metropolitana i també bones, tot i que més modestes, a la Catalunya interior. El PSC no està a la defensiva aquest tema, que ningú s'equivoqui.

-¿Què li sembla el fitxatge de Gabriel Rufián per a Santa Coloma?

-És que jo no el veig un fitxatge: és un diputat d'Esquerra Republicana des de fa molt de

«El PSC no està disposat a fer de portador d'Esquerra»

«Espero que es pugui donar un altre tripartit, però no ho veig a prop»

«ERC té pendent de reconèixer que es va equivocar el 2017»

facin en privat, perquè reconèixer-ho els significaria problemes amb una part del seu electorat.

-ERC no diu això en públic.

-Per això ho dic, jo estic parlant d'Esquerra. Una cosa és que es reconegui en privat i una altra és que en públic, sobretot quan hi ha un competidor que ara és més independentista que tu, com és Junts, doncs no ho reconeixen. Però aquesta és una assignatura pendent d'Esquerra: crec que cal reconèixer quan un s'equivoca. I jo crec que allò va ser una equivocació, com van assumint cada vegada més els ciutadans. I no passa res, els responsables polítics ens equivoquem. No es pot enganyar tanta gent durant tant temps.

-¿Van enganyar?

-Jo crec que sí, perquè van explicar que Europa ens reconeixeria, que hi havia unes estructures d'Estat que després en les converses privades reconeixien que no existien. Estaria bé que reconeguessin que allò va ser una via equivocada. L'important és que hi hagi un ànim de corregir, i crec que el Govern d'Espanya, el PSC i també Esquerra han ajudat que baixi la tensió. La creació de la taula de diàleg és un instrument positiu per rebaixar la tensió i per acostar posicions. Va donant alguns fruits, i d'altres suposo que es percebran amb el pas del temps. Espero que es pugui anar avançant en la reconciliació. No parlo només de reconciliació entre formacions polítiques, sinó també entre sectors de la societat que han estat molt polaritzats, i ja sabem que això tindrà adversaris tant des de Madrid, en part del Partit Popular, i també aquí a Catalunya, de les persones que pensen que com pitjor, millor.

-El PP s'està recuperant a les enquestes de la mà d'Alberto Núñez Feijóo, i en la majoria de sondejos ja supera el PSOE en intenció de vot. ¿Quines armes té Pedro Sánchez per fer front a aquest creixement a poc més d'un any de les generals?

-Governar. Mirar de governar per a tothom i especialment per als sectors de la societat que ho estan passant i ho passaran pitjor. En unes circumstàncies en què hi ha hagut una pandèmia i hi ha una guerra, cal prendre decisions i arriscar. És el que està fent, i espero que això tingui premi. Quan apareix un candidat nou com Feijóo hi sol haver un premi a les enquestes, però aquest premi es va esvaint quan se'l comença a conèixer una mica més. El PP és un partit important, amb una presència política, mediàtica i territorial considerable, però des que Feijóo va aparèixer com a candidat fins ara les seves expectatives electorals a les enquestes han anat a la baixa després de la primera pujada.

-¿Li truquen del partit per demanar-li consell? ¿Li truca Illa?

-Em truquen quan ho creuen convenient, i jo estic a disposició. Però una cosa és tenir responsabilitats, que no ho trobo a faltar, i una altra que et demanin opinió sobre una determinada cosa. Vaig estar sis anys com a secretari d'organització i pràcticament 12 anys com a primer secretari. No crec que sigui bo eternitzar-se. Ara presideixo la fundació Rafael Campalans, organitzem activitats, conferències, publicacions, estudis. I després, per descomptat, tinc activitats com a expresident, com en tenen altres expresidents.

-¿Què li sembla la reforma del delict de sedició anunciada per Sánchez?

-És un compromís de legislatura ja formulat pel president en seu parlamentària, i no hauria d'estranyar a ningú que faci el que va dir que faria. És una mesura que s'ha de posar en el context de la taula de diàleg, i dins de l'estratègia per a la reconciliació. En absolut és una renúncia o una rendició de l'estat de dret; algunes reaccions ja van dir el mateix quan es van acordar els indults, i és un fet que aquestes mesures han reduït els suports al secessionisme.

-Vostè va governar amb consellers d'ERC i amb consellers d'Iniciativa. ¿Es pot repetir aquesta fórmula del tripartit d'esquerres després de les pròximes eleccions, ja sigui liderada per Pere Aragonès o per Salvador Illa?

-Això és fer política-ficció. La realitat és que la Catalunya d'avui és una mica diferent de la del 2003 o el 2006, quan es van constituir el primer i el segon govern catalanista i de progrés. D'entrada, Iniciativa no existeix. Existeixen els comuns, una formació política on està subsumida el que va ser ICV, però amb un pes no determinant. Esquerra també ha tingut canvis importants, com també s'han donat canvis en el PSC. Jo no crec que avui es pugui parlar de reedició d'allò. No vull dir que sigui impossible, en un futur que no veig gaire pròxim, que hi pugui haver un go-